

Minusta

Aloitin Sara Hildénin kuvataideakatemia silloin kun olin kolmannella luokalla. Syventävistä kursseista kolme oli sarjakuvaa, yksi valokuvausta, liikkuvaa kuvaa ja vielä arkkitehtuuria. Kaikki opinnot ovat kehittäneet taitojani ja opintojen varrella olen saanut myös hyvää juttuseuraa.

Taide on aina ollut lähellä sydäntäni. Ennen kun sain kännykän käytin valtaosan vapaa-ajastani piirtelyyn ja kouluvihot olivat aivan täynnä pieniä otuksia. Yhdeksännellä luokalla opo kehotti hakemaan Tammerkosken lukioon ja siellä kuvaamataide- ja designlinjalle. Sinne myös pääsin.

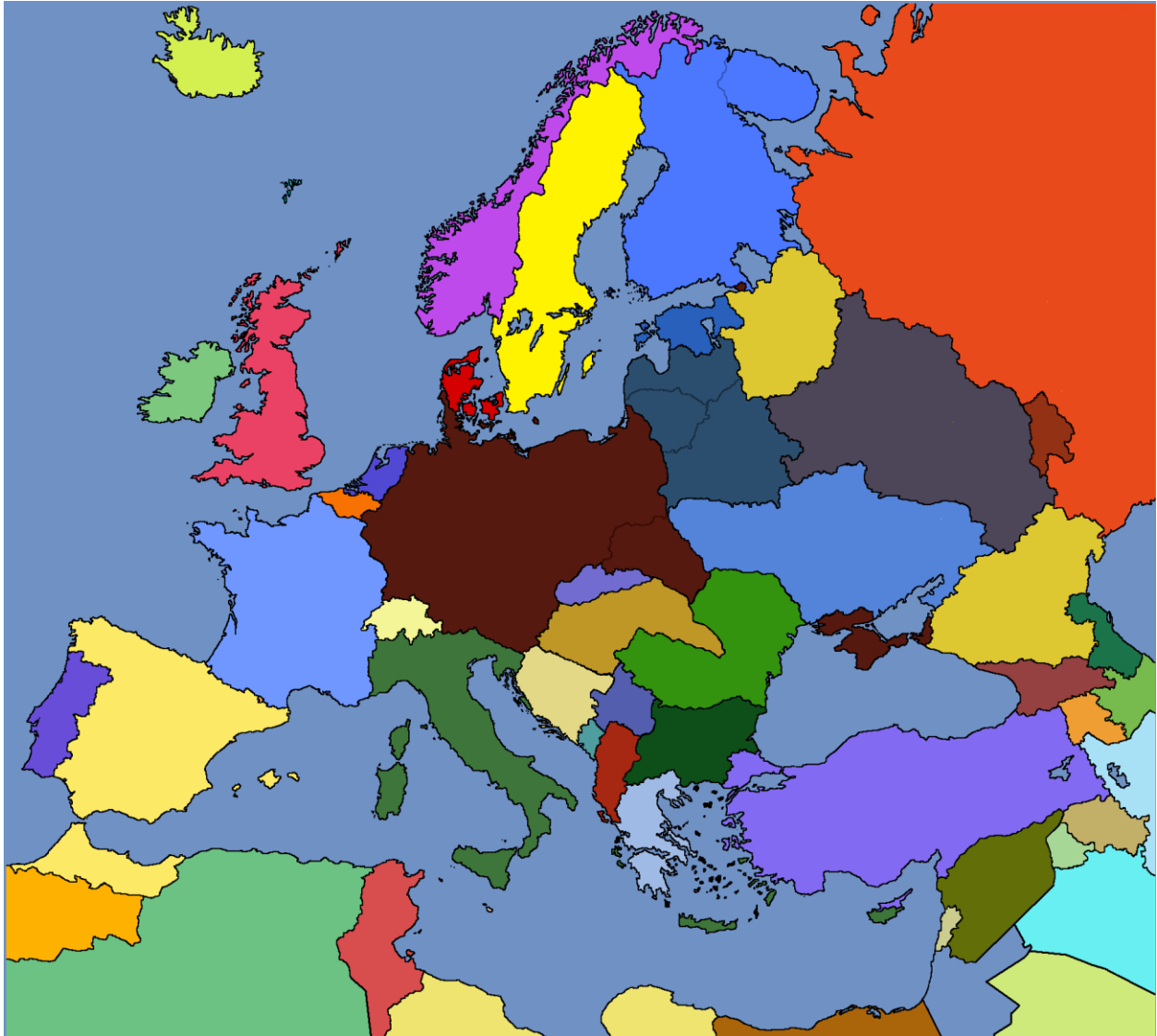
Lopputyön inspiraatio ja merkitys

Lukion alussa kiinnostuin vaihtoehtoisesta spekulatiivisesta evoluutiosta ja vaihtoehtoisesta historiasta. Halusin luoda maailman, joka yliluonnollisen tapahtuman seurauksena muuntuu aivan erilaiseksi kuin se todellisuus missä elämme tällä hetkellä.

Kuvasarjani perustuu todellisuuteen, jossa saksalaisten kärsittyä valtavia tappioita 1943-vuoden loppupuolella he päättävät panostaa kaikki resurssinsa yliluonnollisen tutkimiseen. Valtakunnanjohtaja-SS Heinrich Himmler johtaa tutkimusta, jossa he yrittävät löytää myyttisen Pandoran laatikon, jonka avulla he saattaisivat päästä eroon kahden rintaman sodasta. Tutkimukset tuottavat tulosta ja saksalaiset saavat laatikon käsiinsä. Sen avattuaan saksalaiset tajuvat tehneensä suuren virheen, maailman ylle laskeutuu mystinen korruptoitunut sumu, joka muuntelee todellisuutta ja langettaa tuhatvuotisen kaaoksen koko maailmalle.

Työni kuvaa totalitarismin ja diktatuurin kauheuksia. Hahmot, jotka kuvataan on riisuttu ihmisyydestään ja kuvataan hämärinä epämääräisinä olentoina. Kaikki mystisyys kuvataan kuvien sumentamisella ja olen vääristänyt kuvia erilaisilla kuvanmuokkaustyökaluilla, jotta kuvat näyttäisivät mahdollisimman irtonaisilta ja toismaailmallisilta.

Toteutus

Kartta, jonka luomisella aloitin työn suunnittelun ja toteutuksen.

Aikaisempaa kokemusta digitaalisesta piirtämisestä ja kuvien muokkaamisesta ei juurikaan ollut sillä aikaisemmat kurssini olivat painottuneet lähes täysin piirtämiseen lyijykynällä. Kokemuksen puute ei kyllä estänyt toimintaa vaan ainoana ongelmana oli ideoiden puute ja liian hyvä seura.

Käytin Kleki nimistä kuvanmuokkaussovellusta. Koska se toimi selaimessa, oli minun myös helppo tehdä töitäni vapaa-ajalla, koulussa ja iltaisin kuvataideopiston tiloissa ilman, että joutuisin kantamaan mukana jatkuvasti muistitikkaa. Ideana oli, että kuvasarja heijastettaisiin seinälle projektorin avulla, mutta teknisten vaikeuksien takia se ei ollut mahdollista. Juuri ennen näyttelyä päädyimme ohjaajien kanssa siihen tulokseen, että työni olisi näytillä pienissä kuvakehyksissä ikään kuin vanhoina valokuvina Metson pohjakerroksessa.

Kuvasarja

-Digitalisoitu: Vanha karttakuva.

-Entinen: Korruptoitunut muotokuva tutusta.

-Tuomiopäivän hevonen: Tutkimusryhmän jäsen, joka oli avaamassa Pandoran laatikkoa.

-Viimeinen asia: Maalaus siitä, joka tappoi jonkun lähimmäisen.

-Väärentymä Germaniassa: Autioituneen kaupunginosan viimeisiä asukkaita. Entinen tuttu.